

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

11. august 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 261/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 261/02	Sag C-511/12: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 10. april 2014 — Joaquim Fernando Macedo Maia m.fl. mod Fundo de Garantia Salarial, IP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Central Administrativo Norte — Portugal) (Artikel 99 i Domstolens procesreglement — præjudiciel forelæggelse — direktiv 80/987/EØF — direktiv 2002/74/EF — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — garantiinstitutioner — begrænsning af garantiinstitutionernes betalingsforpligtelse — løntilgodehavender, der er forfaldet mere end seks måneder forud for anlæggelse af en retssag med påstand om, at arbejdsgiveren erklæres insolvent)	2
2014/C 261/03	Sag C-608/12 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. maj 2014 — Greinwald GmbH mod Nicolas Wessang og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — artikel 169, stk. 2, i samme reglement — appelskriftets indhold)	3
2014/C 261/04	Sag C-27/13: Domstolens kendelse (Store Afdeling) af 4. april 2014 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht — Tyskland) Flughafen Lübeck GmbH mod Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG (Procesreglementets artikel 99 — statsstøtte — artikel 107 TEUF og artikel 108 TEUF — fordele, som en offentlig virksomhed, der driver en lufthavn, har ydet til et lavprisluftfartsselskab — beslutning om at indlede en formel undersøgelsesprocedure — medlemsstaternes retters forpligtelse til at rette sig efter Kommissionens bedømmelse i denne beslutning vedrørende eksistensen af en støtte).	3

2014/C 261/05	Sag C-89/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 30. april 2014 — Luigi D’Aniello m.fl. mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien) (Artikel 99 i Domstolens procesreglement — præjudiciel afgørelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — princippet om forbud mod forskelsbehandling — nationale bestemmelser, der fastsætter en ordning om erstatning i tilfælde af ulovlig opsigelse af en ansættelseskontrakt, der er forskellig fra den ordning, der finder anvendelse i tilfælde af ulovlig opsigelse af en tidsubegrænset ansættelseskontrakt — økonomiske følger — kravenes sammenlignelighed).	4
2014/C 261/06	Sag C-153/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 3. april 2014 — Pohotovost’ s.r.o. mod Ján Soroka (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Bardejov — Slovenien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — tidsmæssig anvendelse — forhold forud for Republikken Sloveniens tiltrædelse af Den Europæiske Union — åbenbart, at Domstolen er inkompetent).	5
2014/C 261/07	Sag C-285/13 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 12. juni 2014 — Bimbo, SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8 — ansøgning om EF-figurmærket Caffè KIMBO — indsigelsessag — det ældre nationale ordmærke BIMBO — vitterligt kendt varemærke — indsigelsen delvist forkastet — åbenbart, at appellen skal afvises)	5
2014/C 261/08	Sag C-287/13 P: Kendelse afsagt af Domstolen (Ottende Afdeling) den 22. maj 2014 — Bilbaína de Alquitranes, SA m.fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH-forordningen) — artikel 59 og bilag XIII — identifikation af beg. kultjære-, højtemperaturs-, tjærebeg som særligt problematisk stof, der skal underlægges godkendelsesproceduren — ligebehandling).	6
2014/C 261/09	Sag C-329/13: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. maj 2014 — Ferdinand Stefan mod Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Østrig) (Procesreglementets artikel 99 — direktiv 2003/4/EF — gyldighed — offentlig adgang til miljøoplysninger — undtagelse fra forpligtelsen til at offentliggøre miljøoplysninger, hvis offentliggørelsen vil kunne have en ugunstig indvirkning på en persons mulighed for at få en retfærdig rettergang — undtagelsens fakultative karakter for medlemsstaterne — artikel 6 TEU — chartrets artikel 47, stk. 2).	6
2014/C 261/10	Sag C-350/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 5. juni 2014 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (tidligere Augstākās tiesas Senāts) — Letland) — Antonio Gramsci Shipping Corp. m.fl.mod Aivars Lembergs (Præjudiciel forelæggelse — retsligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — anerkendelse og fuldbyrdelse af foreløbige, sikrende retsmidler — annullation af den oprindelige afgørelse — opretholdelse af anmodningen om præjudiciel afgørelse — ufornuddent at træffe afgørelse)	7
2014/C 261/11	Sag C-374/13 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. april 2014 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ansøgning om registrering af ordmærket METROINVEST — indsigelse rejst af indehaveren af det nationale figurmærke og ansøgeren om EF-figurmærket indeholdende ordbestanddelen »METRO« i farverne blå og gul — afslag på registrering).	7
2014/C 261/12	Sag C-411/13 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. maj 2014 — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) mod Sanco, SA (Appel — EF-varemærker — figurmærke der gengiver en kylling — indsigelse rejst af indehaveren af et nationalt figurmærke, der gengiver en kylling — delvis afslag på ansøgningen).	8
2014/C 261/13	Sag C-412/13 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. april 2014 — Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 34, stk. 1, artikel 75 og artikel 77, stk. 1 — de ældre nationale og internationale figurmærker MEDINET — påberåbelse af anciennitet — nægtelse).	8

2014/C 261/14	Sag C-414/13 P: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 20. maj 2014 — Reber Holding GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Anna Klusmeier (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — indehaver af de i indsigelsessagen ældre nationale figurmærker W. Amadeus Mozart)	9
2014/C 261/15	Sag C-448/13 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. juni 2014 — Delphi Technologies, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — ordmærket INNOVATION FOR THE REAL WORLD — reklameslogan — afslag på registrering — manglende særpræg)	9
2014/C 261/16	Sag C-500/13: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 5. juni 2014 — Gmina Międzyzdroje mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — fradrag for indgående afgift — investeringsgoder — fast ejendom — regulering af fradrag — national lovgivning, der foreskriver en reguleringsperiode på ti år)	10
2014/C 261/17	Sag C-600/13: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 30. april 2014 — Intelcom Service Ltd mod Vincenzo Mario Marvulli (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Matera — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 34 TEUF, 35 TEUF, 37 TEUF, 56 TEUF og 60 TEUF — direktiv 2006/123/EF — national lovgivning, der forbeholder notarer at drive virksomhed vedrørende udarbejdelse og bekræftelse af dokumenter vedrørende salg af fast ejendom — åbenbart afvisningsgrundlag)	10
2014/C 261/18	Sag C-683/13: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 19. juni 2014 — Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA m.fl. mod Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal do Trabalho da Covilhã — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — behandling af personoplysninger — direktiv 95/46/EF — artikel 2 — begrebet »personoplysninger« — artikel 6 og 7 — princip vedrørende oplysningernes pålidelighed og princip vedrørende grundlaget for behandling af oplysninger — artikel 17 — behandlingssikkerhed — arbejdstiden for arbejdstagere — arbejdstidsregister — den nationale myndighed for kontrol af arbejdsforholdenes adgang hertil — arbejdsgiverens pligt til at oprette et arbejdstidsregister med mulighed for umiddelbar søgeadgang)	11
2014/C 261/19	Sag C-13/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Bacău (Rumænien) den 15. januar 2014 — Municipiul Piatra Neamț mod Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice	12
2014/C 261/20	Sag C-167/14: Sag anlagt den 7. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik	12
2014/C 261/21	Sag C-240/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 12. maj 2014 — Eleonore Prüller-Frey mod Norbert Broding og Axa Versicherung AG	14
2014/C 261/22	Sag C-269/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 30. maj 2014 — Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksitt ry og Oulun Taksipalvelut Oy	15
2014/C 261/23	Sag C-285/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 11. juni 2014 — Directeur général des douanes et droits indirects og Directeur régional des douanes et droits indirects d'Auvergne mod Brasserie Bouquet SA	16
2014/C 261/24	Sag C-289/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 12. juni 2014 — Brit Air SA mod Ministère des finances et des comptes publics	16
2014/C 261/25	Sag C-8/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien, intervenienter: Kongeriget Belgien og Kongeriget Nederlandene	17
2014/C 261/26	Sag C-9/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien, intervenienter: Kongeriget Belgien og Kongeriget Nederlandene	17

2014/C 261/27	Sag C-46/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. maj 2014 — H mod E (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Datenschutzbehörde (tidligere Datenschutzkommission) — Østrig).	17
2014/C 261/28	Sag C-121/13: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 7. maj 2014 — Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft mod Xceed Holding Ltd. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Wedding — Tyskland).	18
2014/C 261/29	Sag C-207/13: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 13. maj 2014 — Wagenborg Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdienst Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz BV, MS Spathoek NV og GAF Lakeman som driver virksomhed under navnet Rederij Waddentransport mod Minister van Infrastructuur en Milieu, procesdeltager: Wagenborg Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)	18
2014/C 261/30	Sag C-284/13 P: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. april 2014 — Henkel AG & Co. KGaA og Henkel France mod Europa-Kommissionen.	18
2014/C 261/31	Sag C-292/13 P: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjettede den 21. maj 2014 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A.mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Impexmetal S.A..	18
2014/C 261/32	Sag C-415/13 P: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. maj 2014 — Fabryka Łożysk Tocznych-Kraśnik S.A. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Impexmetal S.A.	19
2014/C 261/33	Sag C-458/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2014 — Andreas Grund indsat som bobestyrer for SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser og Dirk Seidler mod Nintendo Co. Ltd og Nintendo of America Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)	19
2014/C 261/34	Forenede sager C-475/13 og C-476/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. maj 2014 — Walter Jubin (sag C-475/13) og Heidemarie Retzlaff (sag C-476/13) mod easyJet Airline Co. Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland).	19
2014/C 261/35	Sag C-493/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland	19
2014/C 261/36	Sag C-558/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. juni 2014 — CD Consulting s. r. o. mod Marián Vasko (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovenien)	20
2014/C 261/37	Sag C-571/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. maj 2014 — Annegret Weitkämper-Krug mod NRW Bank — Anstalt des öffentlichen Rechts	20
2014/C 261/38	Sag C-629/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. april 2014 — procedure indledt af Adarco Invest sp. z o.o. w Petrosani w Rumunii Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Okręgowy w Gliwicach — Polen)	20
2014/C 261/39	Sag C-658/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. maj 2014 — Wilhelm Spitzner og Maria-Luise Spitzner mod TUifly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hannover — Tyskland)	20
2014/C 261/40	Sag C-661/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2014 — Astellas Pharma Inc. Mod Polpharma SA Pharmaceutical Works (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland).	21
2014/C 261/41	Sag C-680/13: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. maj 2014 — Condor Flugdienst GmbH mod Andreas Plakolm (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankfurt am Main — Tyskland)	21
2014/C 261/42	Sag C-46/14: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. maj 2014 — Jürgen Kaiser og Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland). . .	21

Retten

2014/C 261/43	Sag T-564/10: Rettens dom af 26. juni 2014 — Quimitécnica.com og de Mello mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for fosfater til dyrefoder — bøder — ratevis betaling — kommissionsbeslutning hvorved det påbydes at stille en bankgaranti — begrundelsespligt — proportionalitet).	22
2014/C 261/44	Sag T-372/11: Rettens dom af 26. juni 2014 — Basic mod KHIM — Repsol YPF (basic) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket basic — Det ældre EF-figurmærke »BASIC« — relativ registreringshindring — lighed mellem tjenesteydelserne — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009).	22
2014/C 261/45	Sag T-541/11: Rettens dom af 26. juni 2014 — Fundação Calouste Gulbenkian mod KHIM — Gulbenkian (GULBENKIAN) [EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket GULBENKIAN — det kendte nationale varemærke, firmanavnet og de ældre nationale logoer Fundação Calouste Gulbenkian — relative registreringshindringer — bevis for, at der eksisterer ældre rettigheder — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 4 og 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 — procesreglementets artikel 90, litra a)].	23
2014/C 261/46	Sag T-314/14: Sag anlagt den 29. april 2014 — Borde og Carbonium mod Kommissionen	24
2014/C 261/47	Sag T-317/14: Sag anlagt den 7. maj 2014 — Klement mod KHIM — Bullerjan (en ovns form)	24
2014/C 261/48	Sag T-323/14: Sag anlagt den 7. maj 2014 — Bankia mod KHIM — Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia)	25
2014/C 261/49	Sag T-334/14: Sag anlagt den 14. maj 2014 — Roca Sanitario mod KHIM — Villeroy & Boch (Grifería)	26
2014/C 261/50	Sag T-336/14: Sag anlagt den 15. maj 2014 — Société des produits Nestlé mod KHIM (NOURISHING PERSONAL HEALTH)	27
2014/C 261/51	Sag T-340/14: Sag anlagt den 15. maj 2014 — Klyuyev mod Rådet	27
2014/C 261/52	Sag T-341/14: Sag anlagt den 15. maj 2014 — Klyuyev mod Rådet	29
2014/C 261/53	Sag T-343/14: Sag anlagt den 19. maj 2014 — Cipriani mod KHIM — Hotel Cipriani (CIPRIANI). . .	29
2014/C 261/54	Sag T-351/14: Sag anlagt den 20. maj 2014 — Construlink mod KHIM — Wit-Software (GATEWIT)	30
2014/C 261/55	Sag T-362/14: Sag anlagt den 27. maj 2014 — REWE-Zentral mod KHIM — Vicente Gandia Pla (MY PLANET).	31
2014/C 261/56	Sag T-364/14: Sag anlagt den 23. maj 2014 — Penny-Markt mod KHIM — Boquoi Handels (B! O)..	32
2014/C 261/57	Sag T-367/14: Sag anlagt den 28. maj 2014 — August Storck mod KHIM — Chiquita Brands (Fruitfuls)	33
2014/C 261/58	Sag T-370/14: Sag anlagt den 23. maj 2014 — Petropars m.fl. mod Rådet	33
2014/C 261/59	Sag T-371/14: Sag anlagt den 26. maj 2014 — NICO mod Rådet	34
2014/C 261/60	Sag T-372/14: Sag anlagt den 26. maj 2014 — HK Intertrade mod Rådet	35
2014/C 261/61	Sag T-373/14: Sag anlagt den 26. maj 2014 — Petro Suisse Intertrade mod Rådet	36
2014/C 261/62	Sag T-380/14: Sag anlagt den 30. maj 2014 — Pshonka mod Rådet.	37
2014/C 261/63	Sag T-381/14: Sag anlagt den 30. maj 2014 — Pshonka mod Rådet.	38
2014/C 261/64	Sag T-387/14: Sag anlagt den 2. juni 2014 — salesforce.com mod KHIM (MARKETINGCLOUD). . . .	39

2014/C 261/65	Sag T-400/14: Sag anlagt den 4. juni 2014 — Premo mod KHIM — Prema Semiconductor (PREMO).	39
2014/C 261/66	Sag T-402/14: Sag anlagt den 6. juni 2014 — FCC Aqualia mod KHIM — Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)	40
2014/C 261/67	Sag T-405/14: Sag anlagt den 31. maj 2014 — Yavorskaya mod Rådet m.fl.	41
2014/C 261/68	Sag T-455/14: Sag anlagt den 17. juni 2014 — Pirelli & C. mod Kommissionen.	42
2014/C 261/69	Sag T-456/14: Sag anlagt den 16. juni 2014 — TAO/AFI og SFIE mod Rådet.	43
2014/C 261/70	Sag T-457/14 P: Appel iværksat den 18. juni 2014 af Thierry Rouffaud til prøvelse af Personalerettens dom af 9. april 2014 i sag F-59/13, Rouffaud mod EEAS	44
2014/C 261/71	Sag T-464/14 P: Appel iværksat den 20. juni 2014 af Risto Nieminen til prøvelse af Personalerettens dom af 10. april 2014 i sag F-81/12, Nieminen mod Rådet	45
2014/C 261/72	Sag T-466/14: Sag anlagt den 24. juni 2014 — Spanien mod Kommissionen.	45
2014/C 261/73	Sag T-471/14: Sag anlagt den 25. juni 2014 — Ibercaja Banco m.fl. mod Kommissionen.	46
2014/C 261/74	Sag T-472/14: Sag anlagt den 25. juni 2014 — Joyería Tous mod Kommissionen	47
2014/C 261/75	Sag T-473/14: Sag anlagt den 25. juni 2014 — Corporación Alimentaria Guissona y Naviera Muriola mod Kommissionen	47
2014/C 261/76	Sag T-474/14: Sag anlagt den 25. juni 2014 — Cesáreo Martín Sanz m.fl. mod Kommissionen	48
2014/C 261/77	Sag T-476/14: Sag anlagt den 26. juni 2014 — Poal Investments XXI m.fl. mod Kommissionen	49
2014/C 261/78	Sag T-477/14: Sag anlagt den 26. juni 2014 — Caamaño Sistemas Metálicos m.fl. mod Kommissionen	50
2014/C 261/79	Sag T-478/14: Sag anlagt den 26. juni 2014 — Industrias Espadafor m.fl. mod Kommissionen	50
2014/C 261/80	Sag T-482/14: Sag anlagt den 26. juni 2014 — Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria mod Kommissionen	51
2014/C 261/81	Sag T-483/14: Sag anlagt den 26. juni 2014 — Banco de Albacete mod Kommissionen.	52
2014/C 261/82	Sag T-484/14: Sag anlagt den 26. juni 2014 — Monthisa Residencial mod Kommissionen	52
2014/C 261/83	Sag T-485/14: Sag anlagt den 26. juni 2014 — Bon Net mod KHIM — Aldi (Bon Appétit!)	53

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2014/C 261/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 253 af 4.8.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 245 af 28.7.2014

EUT C 235 af 21.7.2014

EUT C 223 af 14.7.2014

EUT C 212 af 7.7.2014

EUT C 202 af 30.6.2014

EUT C 194 af 24.6.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 10. april 2014 — Joaquim Fernando Macedo Maia m.fl. mod Fundo de Garantia Salarial, IP (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Central Administrativo Norte — Portugal)

(Sag C-511/12) ⁽¹⁾

(Artikel 99 i Domstolens procesreglement — præjudiciel forelæggelse — direktiv 80/987/EØF — direktiv 2002/74/EF — beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — garantiinstitutioner — begrænsning af garantiinstitutionernes betalingsforpligtelse — løntilgodehavender, der er forfaldet mere end seks måneder forud for anlæggelse af en retssag med påstand om, at arbejdsgiveren erklæres insolvent)

(2014/C 261/02)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Central Administrativo Norte

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David og Joaquim Albino Moreira David

Sagsøgt: Fundo de Garantia Salarial, IP

Konklusion

Rådets direktiv 80/987/EØF af 20. oktober 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/74/EF af 23. september 2002, skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning, der ikke stiller garanti for løntilgodehavender, der er forfaldet mere end seks måneder forud for anlæggelse af søgsmål med påstand om, at arbejdsgiveren erklæres insolvent, selv om arbejdstagerne inden påbegyndelsen af denne periode har anlagt en retssag mod deres arbejdsgiver med henblik på fastsættelsen af størrelsen på tilgodehavenderne og tvangsinddrivelsen heraf.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. maj 2014 — Greinwald GmbH mod Nicolas Wessang og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-608/12 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — artikel 169, stk. 2, i samme reglement — appelskriftets indhold)

(2014/C 261/03)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Greinwald GmbH (ved Rechtsanwältin C. Onken)

De andre parter i sagen: Nicolas Wessang (ved avocate A. Grolée) og Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.
- 2) Greinwald GmbH betaler omkostningerne i forbindelse med appellen.
- 3) M. Nicolas Wessang betaler omkostningerne i kontraappellen.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

Domstolens kendelse (Store Afdeling) af 4. april 2014 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht — Tyskland) Flughafen Lübeck GmbH mod Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

(Sag C-27/13) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 99 — statsstøtte — artikel 107 TEUF og artikel 108 TEUF — fordele, som en offentlig virksomhed, der driver en lufthavn, har ydet til et lavprisluftfartsselskab — beslutning om at indlede en formel undersøgelsesprocedure — medlemsstaternes retters forpligtelse til at rette sig efter Kommissionens bedømmelse i denne beslutning vedrørende eksistensen af en støtte)

(2014/C 261/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Schleswig-Holsteinisches Oberlandesgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Flughafen Lübeck GmbH

Sagsøgt: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Konklusion

- 1) Når Europa-Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF har indledt den formelle undersøgelsesprocedure som omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF, vedrørende en ikke-anmeldt foranstaltning, der er ved at blive gennemført, skal den nationale ret, der er forelagt et søgsmål med påstand om ophør med gennemførelsen af denne foranstaltning og om tilbagesøgning af allerede udbetalte beløb, træffe alle nødvendige foranstaltninger med henblik på at drage følgerne af en eventuel tilsidesættelse af forpligtelsen til at ophøre med gennemførelsen af den nævnte foranstaltning.

Den nationale ret kan med henblik herpå udsætte gennemførelsen af den pågældende foranstaltning og pålægge tilbagesøgning af den allerede udbetalte støtte eller træffe afgørelse om foreløbige forholdsregler for at sikre dels de berørte parter interesser, dels den effektive virkning af Kommissionens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.

- 2) Den nationale ret kan i en situation som den i hovedsagen omhandlede ikke udsætte sagen, indtil den formelle undersøgelsesprocedure er afsluttet.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 30. april 2014 — Luigi D’Aniello m.fl. mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Napoli — Italien)

(Sag C-89/13) ⁽¹⁾

(Artikel 99 i Domstolens procesreglement — præjudiciel afgørelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — princippet om forbud mod forskelsbehandling — nationale bestemmelser, der fastsætter en ordning om erstatning i tilfælde af ulovlig opsigelse af en ansættelseskontrakt, der er forskellig fra den ordning, der finder anvendelse i tilfælde af ulovlig opsigelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt — økonomiske følger — kravenes sammenlignelighed)

(2014/C 261/05)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Napoli

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Luigi D’Aniello, Ester Di Vaio, Anna Di Benedetto, Antonella Camelio, Angela Leva, Alessia Romano, Emilia Aloia, Cira Oligo, Ottavio Russo, Giuseppe D’Ambra, Stefano Caputo, Ilaria Pappagallo, Maurizio De Rosa, Gianluca Liguori, Dario Puzone, Vincenzo De Luca og Guido Gorbari, Raffaella D’Ambrosio

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Konklusion

Med forbehold af den mulighed, der tillægges medlemsstaterne i henhold til § 8 i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, indgået den 18. marts 1999, der findes i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal § 4, stk. 1, i denne rammeaftale fortolkes således, at den ikke foreskriver, at de økonomiske følger, der tildeles i tilfælde af ulovlig opsigelse af en ansættelseskontrakt skal behandles på samme måde som de økonomiske følger, der udbetales i tilfælde af ulovlig opsigelse af en tidsbegrænset ansættelseskontrakt.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 1.6.2013.

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 3. april 2014 — Pohotovost' s.r.o. mod Ján Soroka
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Okresný súd Bardejov — Slovenien)**

(Sag C-153/13) ⁽¹⁾

*(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — tidsmæssig anvendelse — forhold forud for
Republikken Sloveniens tiltrædelse af Den Europæiske Union — åbenbart, at Domstolen er inkompetent)*

(2014/C 261/06)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Okresný súd Bardejov

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pohotovost' s.r.o.

Sagsøgt: Ján Soroka

Procesdeltager: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, der er forelagt af Okresný súd Bardejov (Slovenien) ved afgørelse af 15. februar 2013.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

**Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 12. juni 2014 — Bimbo, SA mod Kontoret for
Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)**

(Sag C-285/13 P) ⁽¹⁾

*(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 —
artikel 8 — ansøgning om EF-figurmærket Caffè KIMBO — indsigelsessag — det ældre nationale
ordmærke BIMBO — vitterligt kendt varemærke — indsigelsen delvist forkastet — åbenbart, at appellen
skal afvises)*

(2014/C 261/07)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Bimbo, SA (ved abogado N. Fernández Fernández-Pacheco)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtiget) og Café do Brasil SpA (ved avvocati M. Mostardini og F. Mellucci)

Konklusion

- 1) Appellen afvises.
- 2) Bimbo SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Kendelse afsagt af Domstolen (Ottende Afdeling) den 22. maj 2014 — Bilbaína de Alquitranes, SA m. fl. mod Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA)

(Sag C-287/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH-forordningen) — artikel 59 og bilag XIII — identifikation af beg, kultjære-, højtemperaturs-; tjærebeg som særligt problematisk stof, der skal underlægges godkendelsesproceduren — ligebehandling)

(2014/C 261/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Bilbaína de Alquitranes, SA, Cindu Chemicals BV, Deza, a.s., Industrial Química del Nalón, SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV og Rütgers Poland Sp. z o.o. (ved advocat K. Van Maldegem)

Den anden part i appelsagen: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved M. Heikkilä, W. Broere og T. Zbihlej, som befuldmægtigede, bistået af advocaten J. Stuyck og A.-M. Vandromme)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Bilbaína de Alquitranes SA, Cindu Chemicals BV, Deza a.s., Industrial Química del Nalón SA, Koppers Denmark A/S, Koppers UK Ltd, Rütgers Germany GmbH, Rütgers Belgium NV og Rütgers Poland sp. z o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 8. maj 2014 — Ferdinand Stefan mod Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat Wien — Østrig)

(Sag C-329/13) ⁽¹⁾

(Procesreglementets artikel 99 — direktiv 2003/4/EF — gyldighed — offentlig adgang til miljøoplysninger — undtagelse fra forpligtelsen til at offentliggøre miljøoplysninger, hvis offentliggørelsen vil kunne have en ugunstig indvirkning på en persons mulighed for at få en retfærdig rettergang — undtagelsens fakultative karakter for medlemsstaterne — artikel 6 TEU — chartrets artikel 47, stk. 2)

(2014/C 261/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Unabhängiger Verwaltungssenat Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ferdinand Stefan

Sagsøgt: Bundesministerium für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft

Konklusion

Gennemgangen af de forelagte spørgsmål har ikke frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 5. juni 2014 (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa (tidligere Augstākās tiesas Senāts) — Letland) — Antonio Gramsci Shipping Corp. m. fl.mod Aivars Lembergs

(Sag C-350/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retsligt samarbejde i civile sager — forordning (EF) nr. 44/2001 — anerkendelse og fuldbyrdelse af foreløbige, sikrende retsmidler — annullation af den oprindelige afgørelse — opretholdelse af anmodningen om præjudiciel afgørelse — uforment at træffe afgørelse)

(2014/C 261/10)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa (tidligere Augstākās tiesas Senāts)

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Antonio Gramsci Shipping Corp., Apollo Holdings Corp., Arctic Seal Shipping Co. Ltd, Atlantic Leader Shipping Co. Ltd, Cape Wind Trading Co.Ltd, Clipstone Navigation SA, Dawnlight Shipping Co. Ltd, Dzons Rids Shipping Co., Faroship Navigation Co. Ltd, Gaida Shipping Co., Gevostar Shipping Co. Ltd, Hose Marti Shipping Co., Imanta Shipping Co. Ltd, Kemeru Navigation Co., Klements Gotvalds Shipping Co., Latgale Shipping Co. Ltd, Limetree Shipping Co. Ltd, Majori Shipping Co. Ltd, Noella Maritime Co. Ltd, Razna Shipping Co., Sagewood Trading Inc., Samburga Shipping Co. Ltd, Saturn Trading Co., Taganroga Shipping Co., Talava Shipping Co. Ltd, Tangent Shipping Co. Ltd, Viktorio Shipping Co., Wilcox Holding Ltd, Zemgale Shipping Co. Ltd og Zoja Shipping Co. Ltd

Sagsøgt: Aivars Lembergs

Sagens genstand

Det er uforment at træffe afgørelse om den anmodning om præjudiciel afgørelse, som Augstākās tiesas Senāts (Letland) har forelagt ved afgørelse af 12. juni 2013.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. april 2014 — Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

(Sag C-374/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ansøgning om registrering af ordmærket METROINVEST — indsigelse rejst af indehaveren af det nationale figurmærke og ansøgeren om EF-figurmærket indeholdende ordbestanddelen »METRO« i farverne blå og gul — afslag på registrering)

(2014/C 261/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones, SL (ved abogado J. Carbonell Callicó)

De andre parter i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget) og MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. (ved Rechtsanwalt J.-C. Plate)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Metropolis Inmobiliarias y Restauraciones SL betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. maj 2014 — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) mod Sanco, SA

(Sag C-411/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — figurmærke der gengiver en kylling — indsigelse rejst af indehaveren af et nationalt figurmærke, der gengiver en kylling — delvis afslag på ansøgningen)

(2014/C 261/12)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen: Sanco, SA (ved abogado A. Segura Roda)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 7.9.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. april 2014 — Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-412/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 34, stk. 1, artikel 75 og artikel 77, stk. 1 — de ældre nationale og internationale figurmærker MEDINET — påberåbelse af anciennitet — nægtelse)

(2014/C 261/13)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwälte R. Kunze et G. Würtenberger)

Den anden part i appelsagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 12.10.2013.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 20. maj 2014 — Reber Holding GmbH & Co. KG mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) og Anna Klusmeier

(Sag C-414/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — ordmærket Wolfgang Amadeus Mozart PREMIUM — indehaver af de i indsigelsessagen ældre nationale figurmærker W. Amadeus Mozart)

(2014/C 261/14)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Reber Holding GmbH & Co. KG (ved Rechtsanwalt M. Geitz)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget) og Anna Klusmeier (ved Rechtsanwalt G. Schmitt-Gaedke)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Reber Holding GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 298 af 12.10.2013.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 12. juni 2014 — Delphi Technologies, Inc. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

(Sag C-448/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 7, stk. 1, litra b) — ordmærket INNOVATION FOR THE REAL WORLD — reklameslogan — afslag på registrering — manglende særpræg)

(2014/C 261/15)

Processprog: engelsk

Parter

Delphi Technologies, Inc. (ved Rechtsanwälte C. Albrecht og J. Heumann)

Den anden part i sagen: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Delphi Technologies, Inc. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 313 af 26.10.2014.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 5. juni 2014 — Gmina Międzyzdroje mod Minister Finansów (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Naczelny Sąd Administracyjny — Polen)

(Sag C-500/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — moms — direktiv 2006/112/EF — fradrag for indgående afgift — investeringsgoder — fast ejendom — regulering af fradrag — national lovgivning, der foreskriver en reguleringsperiode på ti år)

(2014/C 261/16)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gmina Międzyzdroje

Sagsøgt: Minister Finansów

Konklusion

Artikel 167, 187 og 189 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og princippet om afgiftsneutralitet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for bestemmelser i national ret som de i hovedsagen omtvistede, der i tilfælde af en ændring af et investeringsgodes bestemmelse, idet godet i første omgang bestemmes til en anvendelse, som ikke giver ret til fradrag for merværdiafgift, og efterfølgende til en anvendelse, som giver en sådan ret, foreskriver en reguleringsperiode på ti år fra det tidspunkt, hvor godet blev taget i anvendelse, og dermed udelukker en engangsregulering i løbet af et enkelt afgiftsår.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 30. april 2014 — Intelcom Service Ltd mod Vincenzo Mario Marvulli (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Matera — Italien)

(Sag C-600/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 34 TEUF, 35 TEUF, 37 TEUF, 56 TEUF og 60 TEUF — direktiv 2006/123/EF — national lovgivning, der forbeholder notarar at drive virksomhed vedrørende udarbejdelse og bekræftelse af dokumenter vedrørende salg af fast ejendom — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2014/C 261/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Giudice di pace di Matera

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Intelcom Service Ltd

Sagsøgt: Vincenzo Mario Marvulli

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse fra Giudice di pace di Matera, fremsat ved afgørelse af 22. april 2013, skal åbenbart afvises.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 19. juni 2014 — Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA m.fl. mod Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal do Trabalho da Covilhã — Portugal)

(Sag C-683/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — behandling af personoplysninger — direktiv 95/46/EF — artikel 2 — begrebet »personoplysninger« — artikel 6 og 7 — princip vedrørende oplysningernes pålidelighed og princip vedrørende grundlaget for behandling af oplysninger — artikel 17 — behandlingssikkerhed — arbejdstiden for arbejdstagere — arbejdstidsregister — den nationale myndighed for kontrol af arbejdsforholdenes adgang hertil — arbejdsgiverens pligt til at oprette et arbejdstidsregister med mulighed for umiddelbar søgeadgang)

(2014/C 261/18)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Pharmacontinente-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida og André de Carvalho e Sousa

Sagsøgt: Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

Konklusion

- 1) Artikel 2, litra a), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, skal fortolkes således, at et arbejdstidsregister, som det i hovedsagen omhandlede, der for hver arbejdstager indeholder angivelsen af tidspunkterne for arbejdsdagens påbegyndelse og afslutning samt tilsvarende for afbrydelser eller pauser, er omfattet af begrebet »personoplysninger« i denne bestemmelses forstand.
- 2) Artikel 6, stk. 1, litra b) og c), og artikel 7, litra c) og e), i direktiv 95/46 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som den i hovedsagen omhandlede, der pålægger arbejdsgiveren en forpligtelse til at stille arbejdstidsregisteret til rådighed for den kompetente nationale myndighed på området for tilsyn med arbejdsvilkår på en måde, der muliggør umiddelbar aflæsning, for så vidt som denne forpligtelse er nødvendig med henblik på denne myndigheds gennemførelse af sine tilsynsopgaver med forvaltningen af lovgivningen på området for arbejdsvilkår, bl.a. for så vidt angår arbejdstid.

- 3) Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om arbejdsgiverens forpligtelse til at give den kompetente nationale myndighed på området for tilsyn med arbejdsvilkår adgang til arbejdstidsregisteret på en måde, der muliggør en umiddelbar aflæsning, må anses for nødvendig med henblik på denne myndigheds gennemførelse af sin tilsynsopgave, der kan bidrage til en mere effektiv forvaltningen af lovgivningen på området for arbejdsvilkår, bl.a. for så vidt angår arbejdstid, og i bekræftende fald, hvorvidt de sanktioner, der pålægges med henblik på at sikre den effektive anvendelse af de krav, som Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden opstiller, overholder proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT C 52 af 22.2.2014.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Bacău (Rumænien) den 15. januar 2014 — Municipiul Piatra Neamț mod Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

(Sag C-13/14)

(2014/C 261/19)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Bacău

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Municipiul Piatra Neamț

Sagsøgt: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Ved kendelse af 12. juni 2014 har Domstolen (Ottende Afdeling) fastslået, at anmodningen om præjudiciel afgørelse åbenbart må afvises.

Sag anlagt den 7. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-167/14)

(2014/C 261/20)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Zavvos og E. Manhaeve)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 260, stk. 1, TEUF, idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til opfyldelse af Domstolens dom af 25. oktober 2007, Kommissionen mod Den Helleniske Republik (sag C-440/06).
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen en bøde på 47 462,40 EUR pr. dag, hvormed opfyldelsen af dommen i sag C-440/06 forsinkes, regnet fra afsigelsen af dom i den foreliggende sag og til den dag, hvor dommen i sag C-440/06 er opfyldt.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale Kommissionen et dagligt fast beløb på 5 191,20 EUR, regnet fra afsigelsen af dommen i sag C-440/06, og indtil afsigelsen af dommen i denne sag eller indtil den dom, der blev afsagt i sag C-440/05-6, er opfyldt, hvis dette sker tidligere.

- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Hvad angår metoden for beregning af bøden gør Kommissionen følgende gældende:

- A — Vigtigheden af de EU-retlige forskrifter, der er genstand for overtrædelsen, såsom artikel 3 og 4 i Rådets direktiv 91/271/EØF 21. maj 1991 om rensning af byspildevand⁽¹⁾, der vedrører opsamling, rensning og udledning af byspildevand samt rensning og udledning af spildevand fra visse industrisektorer. Formålet med direktivet er at beskytte miljøet mod negative påvirkninger fra ovennævnte spildevandsudledninger.

Kommissionen gør gældende, at udledningen af ubehandlet spildevand (dvs., som slet ikke er blevet rensset som følge af manglen på integrerede kloaknet og/eller rensningsanlæg) i overfladevand medfører en forurening, der er karakteriseret ved en ubalance iltmæssigt set, mens tilførslen af næringsstoffer (navnlig kvælstof- og/eller fosforforbindelser) i høj grad påvirker kvaliteten af disse vandområder og deres økosystemer (ved f.eks. at bringe fiskebestanden i fare).

Hvad derudover angår utilstrækkeligt rensset byspildevand (rensningsanlæg, der ikke foretager nogen sekundær rensning, eller som foretager en rensning, der ikke overholder kravene) er muligheden for alene at foretage en primær rensning ikke tilstrækkelig med henblik på at undgå alle risici for forurening og for forringelse af vandkvaliteten og de hertil knyttede økosystemer. Den store udledning af næringsstoffer (navnlig kvælstof- og/eller fosforforbindelser) i overfladevand udgør nemlig et afgørende led i eutrofieringen (uhæmmet vækst af alger og akvatiske planter), som øger risikoen for en iltmæssig ubalance i vandet, forringelse af fiskebestandene og af andre vandorganismer og for skade på de hertil knyttede jordbaserede økosystemer. Det er præcist derfor artikel 4 i direktiv 91/271/EØF bestemmer, at udledninger fra byområder med over 15 000 personækvivalenter (PE) alene kan udledes efter, at de er underkastet en sekundær rensning eller en tilsvarende rensning.

Ifølge Kommissionen er opsamlingen og rensningen af alt byspildevand fra byområder med over 15 000 personækvivalenter (PE) af afgørende betydning for såvel beskyttelsen som forbedringen af overfladevandet, de vand- og jordøkosystemer, der er direkte afhængige af det pågældende vand, men også med henblik på at sikre en korrekt og fyldestgørende anvendelse af andre af Den Europæiske Unions direktiver.

Til trods for de græske myndigheders anstrengelser og de foranstaltninger de har vedtaget de sidste år, er det åbenlyst, at der til dato er seks byområder med over 15 000 personækvivalenter (PE) (heraf fem i det østlige Attika, der er et af de mest befolkede områder i Grækenland) ud af de 23, som var genstand for dommen af 25. oktober 2007, der ikke overholder artikel 3 og 4 i direktiv 91/271/EØF. Personækvivalenterne i disse byområder er 124 000 (16 000 i Lefkimmi, 25 000 i Nea Makri, 17 000 i Markopoulo, 20 000 i Koropi, 18 000 i Rafina og 28 000 i Artemida).

- B — Følgerne af disse overtrædelers for almindelige og særlige interesser: Den manglende opfyldelse af Domstolens dom i sag C-440/06 udgør en stor risiko for forurening af miljøet og påvirker menneskers sundhed. Ifølge Kommissionen fører den manglende opfyldelse af Domstolens dom i sag C-440/06 til en eutrofiering af overfladevandene, som bl.a. kan være til skade for den gode økologiske og kemiske tilstand og for bevaringen af vand- og jordøkosystemerne. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at den manglende opfyldelse af denne dom vil kunne have indflydelse på gennemførelsen af andre af Den Europæiske Unions direktiver, heriblandt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger⁽²⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/7/EF af 15. februar 2006 om forvaltning af badevandskvalitet⁽³⁾ og Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁽⁴⁾.

Kommissionen gør endvidere gældende, at den manglende opfyldelse af Domstolens dom berører borgernes mulighed for at nyde godt af tilstrækkeligt rent overfladevand til, at de kan udøve fritidsaktiviteter (mulighed for at fiske, svømme, sejle, tage på udflugter, osv.). Den manglende opfyldelse af dommen kan ligeledes have indflydelse på drikkevandet såvel som på menneskers sundhed.

⁽¹⁾ EFT L 135, s. 40.

⁽²⁾ EFT L 327, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 64, s. 37.

⁽⁴⁾ EFT L 206, s. 7.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Korneuburg (Østrig) den 12. maj 2014 — Eleonore Prüller-Frey mod Norbert Broding og Axa Versicherung AG

(Sag C-240/14)

(2014/C 261/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Korneuburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Eleonore Prüller-Frey

Sagsøgte: Norbert Broding og Axa Versicherung AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 2, stk. 1, litra a) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker ⁽¹⁾, artikel 3, litra c) og g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 785/2004 af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartøjsoperatører ⁽²⁾ samt artikel 1, stk. 1, i konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring ⁽³⁾ (Montrealkonventionen), som blev undertegnet den 28. maj 1999, fortolkes således, at erstatningskravet for en skadelidt,

— som var passager i et luftfartøj, hvis afgangs- og landingssted var samme sted i en medlemsstat,

— som blev transporteret vederlagsfrit af piloten,

— hvor flyvningens formål var at besigtige en ejendom, for hvilken der sammen med piloten var planlagt en ejendomshandel, fra luften, og

— som blev kvæstet ved luftfartøjets styrt, udelukkende skal vurderes i henhold til artikel 17 i Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, og at national lovgivning ikke finder anvendelse?

I tilfælde af, at spørgsmål 1.) besvares bekræftende:

2) Skal artikel 33 i Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring og artikel 67 i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område fortolkes således, at kompetencen til at behandle og træffe afgørelse om de i spørgsmål 1.) nævnte erstatningskrav udelukkende skal vurderes i henhold til artikel 33 i Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring?

Hvis spørgsmål 1.) besvares bekræftende:

- 3) Skal artikel 29 i Montrealkonventionen af 28. maj 1999 om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring og artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007 af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, som gør det muligt for den i spørgsmål 1.) nævnte skadelidte at gøre sit krav gældende direkte over for skadevolderens ansvarsforsikringsselskab?

Hvis spørgsmål 1.) besvares benægtende:

- 4) Skal artikel 7, stk. 1, litra f), i Rådets andet direktiv 88/357/EØF af 22. juni 1988 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring, om fastsættelse af bestemmelser, der kan lette den faktiske gennemførelse af den frie udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 73/239/EØF og artikel 18 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 864/2007, af 11. juli 2007 om lovvalgsregler for forpligtelser uden for kontrakt fortolkes således, at forudsætningerne for det af den i spørgsmål 1.) nævnte skadelidtes direkte søgsmål mod skadevolderens ansvarsforsikringsselskab skal vurderes efter lovgivningen i et tredjeland, hvis
- den lovgivning, der finder anvendelse i henhold til deliktstatuttet, i sin lov om forsikringsaftaler giver mulighed for et direkte søgsmål
 - forsikringsaftalens parter foretager et retsvalg til fordel for lovgivningen i et tredjeland
 - ifølge hvilken lovgivningen i den stat, hvor forsikringsselskabet har hjemsted, finder anvendelse, og
 - lovgivningen i dette land ligeledes giver mulighed for et direkte søgsmål i sin lov om forsikringsaftaler?

⁽¹⁾ EFT L 285, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 138, s. 1.

⁽³⁾ EFT 2001 L 194, s. 39.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 30. maj 2014
— Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry og Oulun Taksipalvelut Oy**

(Sag C-269/14)

(2014/C 261/22)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kansaneläkelaitos, Suomen Palvelutaksit ry, Oulun Taksipalvelut Oy

De andre parter: Suomen Taksiliitto ry, Turun Seudun Invataksit ry, Hämeen Taksi Oy, Itä-Suomen Maakunnallinen Taksi Oy, Kainuun Taksivälitys Oy, Keski-Suomen Taksi Oy, Lounais-Suomen Taxidata Oy og Pohjois-Suomen Taksi Oy

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Den Europæiske Unions Domstols retspraksis vedrørende koncessionsaftaler om tjenesteydelser forstås således, at den ikke gælder for en samlet ordning, der dels omfatter betaling af refusioner, som en myndighed har ansvaret for at organisere, i form af et direkte refusionssystem, og dels et system til bestilling af kørsler, som myndigheden ikke har ansvaret for?»

- 2) Hvilken betydning skal man tillægge den indirekte konsekvens af ordningen, at bestillingssystemet medvirker til at begrænse de kørselsudgifter, som Kansaneläkelaitos skal betale af offentlige midler?

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 11. juni 2014 —
Directeur général des douanes et droits indirects og Directeur régional des douanes et droits
indirects d’Auvergne mod Brasserie Bouquet SA**

(Sag C-285/14)

(2014/C 261/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Directeur général des douanes et droits indirects og Directeur régional des douanes et droits indirects d’Auvergne

Sagsøgt: Brasserie Bouquet SA

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer ⁽¹⁾, fortolkes således, at der ved drift på licens udelukkende forstås drift på licens ved udnyttelse af et patent eller et varemærke, eller kan det fortolkes således, at drift på licens forstås som drift på grundlag af en fremstillingsproces tilhørende tredjemand og autoriseret af denne?

⁽¹⁾ EFT L 316, s. 21.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d’État (Frankrig) den 12. juni 2014 — Brit
Air SA mod Ministère des finances et des comptes publics**

(Sag C-289/14)

(2014/C 261/24)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d’État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Brit Air SA

Sagsøgt: Ministère des finances et des comptes publics

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, og artikel 10, stk. 2, i Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en godtgørelse, der beregnes som en procentdel af den årlige omsætning, som er indtjent på ruter, der drives ved franchise, og overføres af et luftfartsselskab, der på vegne af et andet har udstedt billetter, som forældes, udgør en ikkeafgiftspligtig erstatning, der udbetales til sidstnævnte som erstatning for det tab, der er lidt på grund af dennes forgæves mobilisering af dets transportmidler, eller et beløb svarende til prisen på de udstedte og forældede billetter?

- 2) Hvis dette beløb anses for svarende til prisen på udstedte og forældede billetter, skal disse bestemmelser så fortolkes således, at udstedelsen af en billet kan sidestilles med den faktiske levering af transportydelsen, og at de beløb, som et luftfartsselskab beholder, når indehaveren af en flybillet ikke har brugt sin billet, og når denne er udløbet, er pålagt merværdiafgift?
- 3) Hvis dette er tilfældet, skal den opkrævede afgift da indbetales til statskassen af selskabet Air France eller af selskabet Brit Air, når betalingen modtages, selv om rejsen eventuelt på kundens foranledning ikke finder sted?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien, intervenienter: Kongeriget Belgien og Kongeriget Nederlandene

(Sag C-8/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/25)

Processprog: slovensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien, intervenienter: Kongeriget Belgien og Kongeriget Nederlandene

(Sag C-9/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/26)

Processprog: slovensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 63 af 2.3.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 27. maj 2014 — H mod E (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Datenschutzbehörde (tidligere Datenschutzkommission) — Østrig)

(Sag C-46/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/27)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 147 af 25.5.2013.

**Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 7. maj 2014 —
Rechtsanwaltskanzlei CMS Hasche Sigle, Partnerschaftsgesellschaft mod Xceed Holding Ltd.
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Wedding — Tyskland)**

(Sag C-121/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/28)

Processprog: tysk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 164 af 8.6.2013.

**Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 13. maj 2014 — Wagenborg
Passagiersdiensten BV, Eigen Veerdienst Terschelling BV, MPS Stortemelk BV, MPS Willem Barentsz
BV, MS Spathoek NV og GAF Lakeman som driver virksomhed under navnet Rederij
Waddentransport mod Minister van Infrastructuur en Milieu, procesdeltager: Wagenborg
Passagiersdiensten BV, Terschellinger Stoombootmaatschappij BV (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)**

(Sag C-207/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/29)

Processprog: nederlandsk

Formanden for Tredje Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 3. april 2014 — Henkel AG & Co. KGaA og Henkel
France mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-284/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 261/30)

Processprog: engelsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

**Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Sjette den 21. maj 2014 — Fabryka Łożysk Tocznych-
Kraśnik S.A.mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design),
Impexmetal S.A.**

(Sag C-292/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 261/31)

Processprog: polsk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 215 af 27.7.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 22. maj 2014 — Fabryka Łożysk Toczyń-Kraśnik S.A. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), Impexmetal S. A.

(Sag C-415/13 P) ⁽¹⁾

(2014/C 261/32)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 274 af 21.9.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2014 — Andreas Grund indsat som bobestyrer for SR-Tronic GmbH, Jürgen Reiser og Dirk Seidler mod Nintendo Co. Ltd og Nintendo of America Inc. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-458/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/33)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 21. maj 2014 — Walter Jubin (sag C-475/13) og Heidemarie Retzlaff (sag C-476/13) mod easyJet Airline Co. Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Forenede sager C-475/13 og C-476/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/34)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 7.12.2013.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. april 2014 — Europa-Kommissionen mod Republikken Estland

(Sag C-493/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/35)

Processprog: estisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 344 af 23.11.2013.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 4. juni 2014 — CD Consulting s. r. o. mod Marián Vasko
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovenien)**

(Sag C-558/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/36)

Processprog: slovensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 45 af 15.2.2014.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 14. maj 2014 — Annegret Weitkämper-Krug mod NRW
Bank — Anstalt des öffentlichen Rechts**

(Sag C-571/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/37)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 24 af 25.1.2014.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 30. april 2014 — procedure indledt af Adarco Invest sp.
z o.o. w Petrosani w Rumunii Oddział w Polsce w Tarnowskich Górach (anmodning om præjudiciel
afgørelse fra Sąd Okręgowy w Gliwicach — Polen)**

(Sag C-629/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/38)

Processprog: polsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 71 af 8.3.2014.

**Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. maj 2014 — Wilhelm Spitzner og Maria-Luise
Spitzner mod TUIfly GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hannover —
Tyskland)**

(Sag C-658/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/39)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 7. maj 2014 — Astellas Pharma Inc. Mod Polpharma SA Pharmaceutical Works (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-661/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/40)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 129 af 28.4.2014.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 16. maj 2014 — Condor Flugdienst GmbH mod Andreas Plakolm (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Frankfurt am Main — Tyskland)

(Sag C-680/13) ⁽¹⁾

(2014/C 261/41)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 6. maj 2014 — Jürgen Kaiser og Condor Flugdienst GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Rüsselsheim — Tyskland)

(Sag C-46/14) ⁽¹⁾

(2014/C 261/42)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 12.5.2014.

RETTE

Rettens dom af 26. juni 2014 — Quimitécnica.com og de Mello mod Kommissionen

(Sag T-564/10) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for fosfater til dyrefoder — bøder — ratevis betaling — kommissionsbeslutning hvorved det påbydes at stille en bankgaranti — begrundelsespligt — proportionalitet)

(2014/C 261/43)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Portugal) og José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne J. Calheiros og A. de Albuquerque)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin, V. Bottka og F. Ronkes Agerbeek, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Marques Mendes)

Sagens genstand

Påstand om delvis annullation af den beslutning, der angiveligt var indeholdt i Kommissionens regnskabsførers skrivelse af 8. oktober 2010, vedrørende afbetaling af den bøde, som blev pålagt sagsøgerne ved Kommissionens beslutning K (2010) 5004 endelig af 20. juli 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.866 — fosfater til dyrefoder), for så vidt som den pågældende skrivelse pålægger sagsøgerne at stille en bankgaranti fra en bank med en langsigtet »AA«-kreditvurdering med henblik på at opfylde kravet om en ratevis betaling af bøden.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA og José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 19.2.2011.

Rettens dom af 26. juni 2014 — Basic mod KHIM — Repsol YPF (basic)

(Sag T-372/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket basic — Det ældre EF-figurmærke »BASIC« — relativ registreringshindring — lighed mellem tjenesteydelserne — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 261/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Tyskland) (ved advokaterne D. Altenburg og H. Bickel)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenienter ved Retten: Repsol YPF, SA (Madrid, Spanien), ved advokat J.-B. Devaureix

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 31. marts 2011 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1440/2010-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Repsol YPF, SA og Basic AG Lebensmittelhandel.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Basic AG Lebensmittelhandel betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.9.2011.

Rettens dom af 26. juni 2014 — Fundação Calouste Gulbenkian mod KHIM — Gulbenkian (GULBENKIAN)

(Sag T-541/11) ⁽¹⁾

[EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-ordmærket GULBENKIAN — det kendte nationale varemærke, firmanavnet og de ældre nationale logoer Fundação Calouste Gulbenkian — relative registreringshindringer — bevis for, at der eksisterer ældre rettigheder — artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 4 og 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 — procesreglementets artikel 90, litra a)]

(2014/C 261/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fundação Calouste Gulbenkian (Lissabon, Portugal) (ved advokaterne G. Marín Raigal, P. López Ronda, og G. Macias Bonilla)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved V. Melgar, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Micael Gulbenkian (Oeiras, Portugal) (ved advokaterne J. Pimenta og A. Sebastião)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. juli 2011 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1436/2010-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Fundação Calouste Gulbenkian og Micael Gulbenkian.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

- 2) *Fundação Calouste Gulbenkian betaler sagens omkostninger.*
- 3) *Micael Gulbenkian betaler i henhold til artikel 90, litra a), i Rettens procesreglement et beløb på 1 807,48 EUR til Den Europæiske Unions Domstol.*

⁽¹⁾ EUT C 362 af 10.12.2011.

Sag anlagt den 29. april 2014 — Borde og Carbonium mod Kommissionen

(Sag T-314/14)

(2014/C 261/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Alexandre Borde (Paris, Frankrig) og Carbonium (Paris) (ved advokat A. Herzberg)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelser af 19. og 20. februar 2014 om ophør af første sagsøgers opgave vedrørende de verdensomspændende GCCA og Intra-ACP GCCA vurderingsprogrammer annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, herunder sagsøgernes ret til at blive hørt og pligten til at begrunde afgørelser.
2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af Traktaten om Den Europæiske Union, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, idet sagsøgte har tilsidesat sagsøgernes ret til en retfærdig, rimelig og ikke-vilkårlig behandling og sagsøgernes ret til beskyttelse af deres omdømme.
3. Tredje anbringende vedrører det forhold, at de anfægtede afgørelser er resultat af sagsøgtes magtfordrejning.

Sag anlagt den 7. maj 2014 — Klement mod KHIM — Bullerjan (en ovns form)

(Sag T-317/14)

(2014/C 261/47)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Toni Klement (Dippoldiswalde, Tyskland) (ved advokat J. Weiser)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bullerjan GmbH (Isernhagen-Kirchhorst, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. februar 2014 af Første Appellkammer i sag R 1656/2013-1 ændres således, at sagsøgeren gives medhold i klagen og EF-varemærke nr. 4 087 731 erklæres fortabt i dets helhed.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse.
- Harmoniseringskontoret og i givet fald indehaveren af EF-varemærket/den mulige intervenient tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med denne sag og sagen for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Et tredimensionalt varemærke, der gengiver en ovn, for varer i klasse 11 — EF-varemærkeregistret nr. 4 087 731

Indehaver af EF-varemærket: Bullerjan GmbH

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Toni Klement

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om fortabelse

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 15 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. maj 2014 — Bankia mod KHIM — Banco ActivoBank (Portugal) (Bankia)

(Sag T-323/14)

(2014/C 261/48)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bankia, SA (Valencia, Spanien) (ved advokat F. De Barba)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appellkammeret: Banco ActivoBank (Portugal), SA (Lissabon, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. februar 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sagerne R 649/2013-2 og R 744/2013-2 annulleres, således at EF-varemærkeansøgning nr. 10 125 284 »BANKIA« imødekommes for alle varer og tjenesteydelser.
- Indsigeren og/eller Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået for sagsøgeren/klageren i forbindelse med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Bankia, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke indeholdende ordbestanddelen »Bankia« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 36, 38, 41 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 125 284

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Banco ActivoBank (Portugal), SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »BANKY« for tjenesteydelser i klasse 36

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvist medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på Bankia, SA's klage, og klagen indgivet af Banco ActivoBank (Portugal), SA delvist taget til følge, således at der blevet givet afslag på registrering af det anfægtede varemærke for en bredere vifte af tjenesteydelser

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 14. maj 2014 — Roca Sanitario mod KHIM — Villeroy & Boch (Grifería)

(Sag T-334/14)

(2014/C 261/49)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat R. Guerras Mazón)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Villeroy & Boch AG (Mettlach, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. februar 2014 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 812/2012-3) annulleres.
- Harmoniseringskontoret, og i givet fald den anden part, hvis denne måtte give møde og tage til genmæle i denne sag, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke der begæres erklæret ugyldigt: model af vandhane — det registrerede EF-design nr. 1 264 568-0004

Indehaver af EF-varemærket: Roca Sanitario, SA

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Villeroy & Boch AG

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: nyhedskravet ikke opfyldt og manglende særpræg i forhold til model af vandhanen fra den anden part i sagen for appelkammeret (nr. 00 584 560-0004)

Annulationsafdelingens afgørelse: Medhold i ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Afvisning

Søgsmålsgrunde: Overtrædelse af artikel 6 af forordning nr. 6/2002 sammenholdt med artikel 25, stk. 1, litra b), i samme forordning.

Sag anlagt den 15. maj 2014 — Société des produits Nestlé mod KHIM (NOURISHING PERSONAL HEALTH)

(Sag T-336/14)

(2014/C 261/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Schweiz) (ved advokaterne A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht og S. Cobet-Nüse)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 12. marts 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 149/2013-4 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Den internationale registrering af ordmærket »NOURISHING PERSONAL HEALTH« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 10, 41, 42 og 44 — EF-varemærkeansøgning nr. 01 102 735

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 15. maj 2014 — Klyuyev mod Rådet

(Sag T-340/14)

(2014/C 261/51)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Andriy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved solicitor R. Gherson)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- For så vidt som de vedrører sagsøgeren annulleres følgende retsakter:
 - Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine
 - Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren gjort seks anbringender gældende.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at artikel 29 TEU ikke var det korrekte retsgrundlag for den anfægtede afgørelse, idet det klagepunkt, der er rejst over for sagsøgeren, ikke identificerer ham som en person, der har krænket retsstatsprincippet eller menneskerettighederne i Ukraine som omhandlet i artikel 21, stk. 2, TEU og artikel 23 TEU. Sagsøgeren har gjort gældende, at eftersom den anfægtede afgørelse er ugyldig, kunne Rådet ikke anvende artikel 215, stk. 2, TEUF som retsgrundlag for gennemførelse af den anfægtede forordning. På det tidspunkt, hvor de restriktive foranstaltninger blev pålagt, var sagsøgeren ifølge sin egen opfattelse ikke tiltalt eller anklaget for, at hans aktiviteter truede med at undergrave retsstatsprincippet eller krænkede menneskerettighederne i Ukraine.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har tilsidesat hans ret til forsvar og effektiv domstolsbeskyttelse, idet grundlaget for sagsøgerens opførelse på listen svarer til en offentlig bekendtgørelse om skyld, inden der på nogen måde er taget retlig stilling til spørgsmålet, og idet sagsøgeren ikke har fået nogen konkrete oplysninger vedrørende den i de anfægtede foranstaltninger angivne begrundelse for sagsøgerens opførelse på listen over de personer, enheder og organer, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, på trods af, at sagsøgeren har anmodet Rådet herom.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at give ham en tilstrækkelig begrundelse for hans opførelse på listen. Sagsøgeren har anført, at der ikke er blevet fremført nogen detaljer vedrørende karakteren af den adfærd hos sagsøgeren, der har ført til hans opførelse på listen. Sagsøgeren har endvidere anført, at der hverken er blevet fremført detaljer med hensyn til, hvilken enhed der er ansvarlig for den straffesag, som sagsøgeren angiveligt skulle være genstand for, eller med hensyn til, hvornår denne sag mod sagsøgeren blev indledt.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat hans grundlæggende ejendomsret og ret til omdømme, idet de restriktive foranstaltninger ikke var fastsat ved lov og blev pålagt uden de behørigte garantier for, at sagsøgeren havde adgang til effektivt at tale sin sag over for Rådet.
5. Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har lagt materielt forkerte faktiske omstændigheder til grund og foretaget et åbenbart fejlskøn. Sagsøgeren har gjort gældende, at ifølge de oplysninger, der er tilgængelige for ham, er han ikke genstand for nogen straffesager eller efterforskninger vedrørende underslæb med ukrainske statsmidler eller ulovlig overførsel heraf ud af Ukraine.
6. Med det sjette anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Rådet har undladt at sikre sig, at de beviser, der ligger til grund for sagsøgerens opførelse på listen, er relevante og gyldige, idet Rådet ikke tog hensyn til, om Ukraines fungerende rigsadvokat i henhold til Ukraines forfatning havde kompetence til at indlede en efterforskning mod sagsøgeren, og ikke tog i betragtning, at en efterforskning mod sagsøgeren i Østrig blev afsluttet på grund af, at der ikke forelå tilstrækkelige beviser til støtte for anklagerne mod sagsøgeren om underslæb med statsmidler.

Sag anlagt den 15. maj 2014 — Klyuyev mod Rådet

(Sag T-341/14)

(2014/C 261/52)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sergiy Klyuyev (Donetsk, Ukraine) (ved solicitor R. Gherson)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- For så vidt som de vedrører sagsøgeren, annulleres følgende retsakter:
 - Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine
 - Rådets forordning (EU) nr. 208/2014 af 5. marts 2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført syv anbringender, hvoraf de seks i det væsentlige er identiske eller svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-340/14, Klyuyev mod Rådet.

Sagsøgeren har derudover gjort gældende, at Rådet ikke har opfyldt kriteriet for at opføre sagsøgeren på listen over personer, enheder og organer, der er underlagt de restriktive foranstaltninger, nemlig at personen er *identificeret som ansvarlig* for uretmæssig tilegnelse af ukrainske statsmidler eller for menneskerettighedskrænkelser i Ukraine, idet den eneste grund, der er angivet med hensyn til sagsøgerens opførelse på listen, er, at han angiveligt var genstand for en *efterforskning* i Ukraine for at have været involveret i lovovertrædelser i forbindelse med underslæb med ukrainske statsmidler og ulovlig overførsel til udlandet heraf.

Sag anlagt den 19. maj 2014 — Cipriani mod KHIM — Hotel Cipriani (CIPRIANI)

(Sag T-343/14)

(2014/C 261/53)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Arrigo Cipriani (Venedig, Italien) (ved advokatene A. Vanzetti, S. Bergia, og G. Sironi)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Hotel Cipriani (Venedig, Italien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. marts 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 224/2012-4 annulleres, og varemærke nr. 115 824, »Cipriani«, som Hotel Cipriani er indehaver af, erklæres ugyldigt for alle varer og tjenesteydelser, som det er registreret for, jf. artikel 52, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 2, litra a), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, i den italienske lov om industriel ejendomsret.

- Subsidiært erklæres varemærket ugyldigt for alle andre varer eller tjenesteydelser end »hoteller og hotelreservation«.
- Subsidiært, med hensyn til tjenesteydelser, »restauranter, cafeteriaer, offentlige spisesteder, barer, catering; udbringning af drikkevarer til umiddelbar indtagelse«.
- Sagen hjemvises til Harmoniseringskontoret, således at det kan erklære varemærket ugyldigt.
- Arrigo Cipriani tilkendes samtlige sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »CIPRIANI« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 35 og 42 — EF-varemærke nr. 115 824

Indehaver af EF-varemærket: Hotel Cipriani

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Arrigo Cipriani

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Varemærket er blevet registreret i ond tro og har tilsidesat retten til det berømte personnavn »CIPRIANI«

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 2, litra a), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med artikel 8, stk. 3, i den italienske lov om industriel ejendomsret
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 20. maj 2014 — Construlink mod KHIM — Wit-Software (GATEWIT)

(Sag T-351/14)

(2014/C 261/54)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Construlink — Tecnologias de Informação, SA (Lissabon, Portugal) (ved advokat Lopes Rocha)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA (Coimbra, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. marts 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1059/2013-1) annulleres.

- Varemærkeansøgning nr. 10 128 262 GATEWIT anses for godkendt i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret og indsigeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Construlink — Tecnologias de Informação, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GATEWIT« for tjenesteydelser i klasse 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 128 262

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Et figurmærket indeholdende ordbestanddelene »wit software« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42 og den nationale registrering af firmanavnet »Wit-Software, Consultoria e Software para a Internet Móvel, SA«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse ophævet og afslag på varemærkeansøgningen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 4, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 27. maj 2014 — REWE-Zentral mod KHIM — Vicente Gandia Pla (MY PLANET)

(Sag T-362/14)

(2014/C 261/55)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: REWE-Zentral AG (Köln, Tyskland) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Brandstätter og A. Wagner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vicente Gandia Pla, SA (Chiva, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 6. marts 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 201/2013-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: REWE-Zentral AG

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »MY PLANET« for varer i klasse 25, 32 og 33 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 566 515

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Vicente Gandia Pla, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ordmærket »EL MIRACLE PLANET« for varer i klasse 25, 32 og 33

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. maj 2014 — Penny-Markt mod KHIM — Boquoi Handels (B! O)

(Sag T-364/14)

(2014/C 261/56)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Penny-Markt GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokaterne M. Kinkeldey, S. Brandstätter og A. Wagner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Boquoi Handels OHG (Straelen, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. marts 2014 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) sag R 1201/2013-4, annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »B! O« for varer i klasse 29, 30 31 og 32 — EF-varemærke nr. 10 038 008

Indehaver af EF-varemærket: Penny-Markt GmbH

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket ugyldigt: Boquoi Handels OHG

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Det nationale og EF-ordmærket »bo« for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 16, 21, 29, 31, 32, 33 og 35

Annullationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen om ugyldighed

Appelkammerets afgørelse: Indsigelsesafdelingens afgørelse annulleres, og EF-varemærket erklæres ugyldigt

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1 litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 28. maj 2014 — August Storck mod KHIM — Chiquita Brands (Fruitfuls)

(Sag T-367/14)

(2014/C 261/57)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: August Storck KG (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne I. Rohr, A.-C. Richter, P. Goldenbaum og T. Melchert)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Chiquita Brands LLC (Charlotte, De Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 27. marts 2014 af Femte Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1580/2013-5) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at bære sine egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger, og såfremt Chiquita Brands LLC intervenserer i sagen, tilpligtes Chiquita Brands LLC at bære sine egne omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Ordmærket »Fruitfuls« for varer i klasse 30 — EF-varemærkeregistriering nr. 5 014 519

Indehaver af EF-varemærket: August Storck KG

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Chiquita Brands LLC

Annulationsafdelingens afgørelse: Varemærket blev erklæret fortabt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. maj 2014 — Petropars m.fl. mod Rådet

(Sag T-370/14)

(2014/C 261/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Petropars Ltd (Teheran, Iran), Petropars International FZE (Dubai, De Forenede Arabiske Emirater) og Petropars UK Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved solicitors S. Zaiwalla, P. Reddy og Z. Burbeza, og barrister R. Blakeley)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen af marts 2014 annulleres.
- Bekendtgørelsen af marts 2014 annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at de kriterier for opførelse, som er fastsat i artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 ⁽¹⁾ eller artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 ⁽²⁾, ikke er opfyldt, og at Rådet ved at finde, at kriterierne var opfyldt og fortsat er opfyldt, foretog et åbenbart urigtigt skøn, idet sagsøgerne hverken ejes eller kontrolleres af National Iranian Oil Company (NIOC).
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at kriterierne for opførelse ikke er opfyldt, idet Rådet ikke har bevist, at NIOC yder økonomisk støtte til den iranske regering.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at opretholdelsen af udpegelsen af sagsøgerne under alle omstændigheder udgør en tilsidesættelse af deres grundlæggende rettigheder og friheder, herunder deres ret til at drive handel og virksomhed samt deres ejendomsret, og/eller er i strid med proportionalitetsprincippet. Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at den fortsatte opførelse på listen udgør en tilsidesættelse af forsigtighedsprincippet og af principperne om miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed, da den sandsynligvis vil være til betydelig skade for almindelige iranske arbejdstageres sundhed og sikkerhed samt for miljøet.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Rådet tilsidesatte sagsøgernes ret til forsvar ved at undlade dels at foretage en fuldstændig og passende fornyet gennemgang af opførelsen af sagsøgerne, dels på rette grundlag at tage stilling til de bemærkninger, der var blevet fremsat for det.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

Sag anlagt den 26. maj 2014 — NICO mod Rådet

(Sag T-371/14)

(2014/C 261/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Naftiran Intertrade Co. (NICO) Sàrl (Pully, Schweiz) (ved solicitor J. Grayston samt advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey og D. Rovetta)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse som indeholdt i skrivelse af 14. marts 2014 til sagsøgerens advokater vedrørende revision af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, som ændret ved Rådets afgørelse 2012/635/FUSP af 15. oktober 2012, og i bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 af 15. oktober 2012, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse udgør en afvisning af at fjerne sagsøgeren fra listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Nærværende sag forenes med sag T-6/13 i henhold til procesreglementets artikel 50, stk. 1.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender, med hvilke det er gjort gældende, at begrundelsen var utilstrækkelig, og at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren har anført ikke at være datterselskab af Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, idet dette selskab ikke længere eksisterer i Jersey, og under alle omstændigheder har Rådet ikke godtgjort, at selv om sagsøgeren havde været et datterselskab af Naftiran Intertrade Company (NICO) Limited, ville dette have indebåret en økonomisk fordel for den iranske stat, der ville være i strid med det formål, som forfølges med de anfægtede foranstaltninger.

Sag anlagt den 26. maj 2014 — HK Intertrade mod Rådet

(Sag T-372/14)

(2014/C 261/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: HK Intertrade Co. Ltd (Wanchai, Hong Kong) (ved solicitor J. Grayston samt advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, D. Sellers og N. Pilkington)

Sagsøgt: Rådet for den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse som indeholdt i skrivelse af 14. marts 2014 til sagsøgerens advokater vedrørende revision af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, som ændret ved Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012, og i bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse udgør en afvisning af at fjerne sagsøgeren fra listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Nærværende sag forenes med sag T-159/13 i henhold til procesreglementets artikel 50, stk. 1.
- Rådet tilpligtes at betale omkostningerne i nærværende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender, med hvilke det er gjort gældende, at begrundelsen var utilstrækkelig, og at Rådet anlagde et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren har anført, at selv om selskabet er et datterselskab af det på listen opførte selskab National Iranian Oil Company (NIOC), har Rådet ikke godtgjort, at dette indebærer en økonomisk fordel for den iranske stat, der er i strid med det formål, der forfølges med de anfægtede foranstaltninger. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Rådet faktisk aldrig har angivet sagsøgeren, og at denne fejl ikke kan afhjælpes ved en berigtigelse, sådan som Rådet har gjort.

Sag anlagt den 26. maj 2014 — Petro Suisse Intertrade mod Rådet

(Sag T-373/14)

(2014/C 261/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Petro Suisse Intertrade Co. SA (Pully, Schweiz) (ved solicitor J. Grayston og advokaterne P. Gjørtler, G. Pandey, D. Rovetta, D. Sellers og N. Pilkington)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse, der er indeholdt i den til sagsøgerens advokater fremsendte skrivelse af 14. marts 2014, og som vedrører en revision af listen over udpegede personer og enheder i bilag II til Rådets afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran, som ændret ved Rådets afgørelse 2012/829/FUSP af 21. december 2012, og i bilag IX til forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran, som gennemført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1264/2012 af 21. december 2012, annulleres, for så vidt som den anfægtede afgørelse udgør et afslag på at slette sagsøgeren fra listen over de personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger.
- Den foreliggende sag forenes med sag T-156/13 i overensstemmelse med procesreglementets artikel 50, stk. 1.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender, hvormed det er blevet gjort gældende, at begrundelsen var utilstrækkelig, og at Rådet foretog et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgeren har gjort gældende, at selv om selskabet er et datterselskab af den på listerne opførte virksomhed National Iranian Oil Company (NIOC), har Rådet ikke godtgjort, at dette indebærer en økonomisk fordel for den iranske stat, som er i strid med det mål, der forfølges med de anfægtede foranstaltninger.

Sag anlagt den 30. maj 2014 — Pshonka mod Rådet

(Sag T-380/14)

(2014/C 261/62)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Artem Viktorovych Pshonka (Moskva, Rusland) (ved advokaterne C. Constantina og J.-M. Reymond)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 og Rådets forordning nr. 208/2014 af 5. marts 2014 annulleres delvist på grundlag af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og nærmere bestemt:
 - Sagsøgerens navn fjernes fra bilag I til Rådets forordning nr. 208/2014 af 5. marts 2014.
 - Sagsøgerens navn fjernes fra bilag I til Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014.
- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 og Rådets forordning nr. 208/2014 af 5. marts 2014 annulleres delvist på grundlag af artikel 263 TEUF, for så vidt som de ikke er i overensstemmelse med det fælles forslag.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om Rådets manglende kompetence og om tilsidesættelse af den naturlige dommers kompetencer, idet:
 - Den anfægtede forordning blev vedtaget i strid med den i artikel 215, stk. 2, TEUF, fastsatte fremgangsmåde, for så vidt som forordningen udvidede de restriktive foranstaltningers rækkevidde i forhold til det fælles forslag fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen, hvorpå forordningen var baseret.
 - Opførelsen af sagsøgeren medførte, at en person, der ikke havde fået en retfærdig rettergang, og som ikke var blevet dømt af en kompetent domstol, blev sat i gabestokken.
2. Andet anbringende om åbenbare fejl ved bedømmelsen af de faktiske omstændigheder. Sagsøgeren har gjort gældende, at der inden eller på tidspunktet for vedtagelsen af de anfægtede foranstaltninger ikke var blevet indledt nogen undersøgelse mod ham i forbindelse med underslæbet med ukrainske statslige midler og/eller den ulovlige overførsel heraf ud af Ukraine. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at selv om den påståede undersøgelse havde fundet sted, ville den ikke have haft noget faktisk eller retligt grundlag og ville udelukkende have været politisk motiveret. Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Rådets begrundelse for at opføre sagsøgeren på listen hverken opfylder de betingelser, der er fastsat i de anfægtede foranstaltninger, eller er underbygget med beviser.

3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder. Sagsøgeren har gjort følgende gældende:
- Rådet har i strid med artikel 296 TEUF ikke givet sagsøgeren den individuelle og specifikke faktiske og retlige begrundelse.
 - Sagsøgeren fik ikke mulighed for at gøre sine synspunkter gældende over for Rådet.
 - De anfægtede foranstaltninger udpeger uden dom herom eller beviser herpå sagsøgeren som værende ansvarlig for den uretmæssige tilegnelse af den ukrainske stats midler, hvilket udgør en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive anset for uskyldig, indtil det modsatte er bevist.
 - Sagsøgeren blev ikke oplyst om nogen af de beviser, som var blevet brugt imod ham, hvorved han ikke var i stand til at anfægte dem ved Retten, hvilket udgør en tilsidesættelse af hans ret til effektive retsmidler.
 - Sagsøgeren har direkte mistet ejendomsretten.
 - De anfægtede sanktioner står ikke i forhold til de faktiske omstændigheder i sagen og de tilgængelige beviser.
 - Den måde, hvorpå sagsøgeren er skildret i de anfægtede foranstaltninger, skader i alvorlig grad hans omdømme.

Sag anlagt den 30. maj 2014 — Pshonka mod Rådet

(Sag T-381/14)

(2014/C 261/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Viktor Pavlovysh Pshonka (Moskva, Rusland) (ved advokaterne C. Constantina og J.-M. Reymond)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 og Rådets forordning nr. 208/2014 af 5. marts 2014 annulleres delvist på grundlag af artikel 263 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), for så vidt som de vedrører sagsøgeren, og nærmere bestemt:
 - Sagsøgerens navn fjernes fra bilag I til Rådets forordning nr. 208/2014 af 5. marts 2014.
 - Sagsøgerens navn fjernes fra bilag I til Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014.
- Rådets afgørelse 2014/119/FUSP af 5. marts 2014 og Rådets forordning nr. 208/2014 af 5. marts 2014 annulleres delvist på grundlag af artikel 263 TEUF, for så vidt som de ikke er i overensstemmelse med det fælles forslag.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til anbringenderne i sag T-380/14, Pshonka mod Rådet.

Sag anlagt den 2. juni 2014 — salesforce.com mod KHIM (MARKETINGCLOUD)**(Sag T-387/14)**

(2014/C 261/64)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* salesforce.com, Inc. (San Francisco, De Forenede Stater) (ved advokat A. Nordemann)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 6. marts 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1852/2013-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Det omhandlede EF-varemærke:* Ordmærket »MARKETINGCLOUD« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 41 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 979 359*Undersøgerens afgørelse:* Varemærket ikke kan registreres*Appellkammerets afgørelse:* Afslag på klagen*Søgsmålsgrunde:* Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i EF-varemærkeforordningen.**Sag anlagt den 4. juni 2014 — Premo mod KHIM — Prema Semiconductor (PREMO)****(Sag T-400/14)**

(2014/C 261/65)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Premo, SL (Campanillas, Spanien) (ved advokaterne E. Cornu, F. de Visscher and E. De Gryse)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appellkammeret:* Prema Semiconductor GmbH (Mainz, Tyskland)**Sagsøgerens påstande**

- Afgørelse truffet den 1. april 2014 af Femte Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1000/2013-5) annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelse for så vidt som den tager indsigelsen til følge med hensyn til »induktionsspoler« »transformere« og »støjfiltre«.
- Harmoniseringskontoret og i givet fald intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Premo, SL

Det omhandlede EF-varemærke: Den internationale registrering, der designerer Den Europæiske Union, af et figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »PREMO« for varer i klasse 9 — international registrering, der designerer Den Europæiske Union, nr. 973 341

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Prema Semiconductor GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale ordmærke »PREMA« for varer i klasse 9

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen delvist taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Delvist afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af regel 22, stk. 6, i Kommissionens forordning nr. 2868/95 og af sagsøgerens ret til forsvar
- Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. juni 2014 — FCC Aqualia mod KHIM — Sociedad General de Aguas de Barcelona (AQUALOGY)

(Sag T-402/14)

(2014/C 261/66)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: FCC Aqualia, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. de Oliveira Vaz Miranda de Sousa og N. González-Alberto Rodríguez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA (Barcelona, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 13. marts 2014 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1209/2013-1) annulleres delvist, og der gives afslag på ansøgningen om EF-varemærke nr. 10 122 976 »AQUALOGY« for tjenesteydelser i klasse 35, 37, 39, 40 og 42 på grundlag de relative registreringshindringer, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
- Subsidiært, såfremt den ovennævnte påstand ikke tages til følge i sin helhed, annulleres den anfægtede afgørelse delvist på grundlag af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, for så vidt som det i denne afgørelse blev fastholdt, at indsigelsen mod EF-varemærke nr. 10 122 976 »AQUALOGY« ikke kunne tages til følge for tjenesteydelser i klasse 35, 37, 39, 40 og 42, og sagen hjemvises til appelkammeret, således at klagen bliver undersøgt en gang mere i sin helhed, navnlig med hensyn til registreringshindringen i den nævnte artikel.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Sociedad General de Aguas de Barcelona, SA

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »AQUALOGY« for varer og tjenesteydelser i klasse 1, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 17, 19, 27, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 10 122 976

Indehaver af de i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: FCC Aqualia, SA

De påberåbte varemærker eller tegn: Ordmærket »AQUALIA« og et nationalt figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »AQUALIA« for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 32, 35, 36, 37, 39, 40 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 31. maj 2014 — Yavorskaya mod Rådet m.fl.

(Sag T-405/14)

(2014/C 261/67)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Elena Yavorskaya (Moskva, Rusland) (ved advokaterne D. Grisay, C. Hartman og Y.G. Georgiades)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen, Den Europæiske Centralbank (ECB) og Eurogroup, repræsenteret af Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Nærværende stævning om ansvar uden for kontraktforhold antages til realitetsbehandling på grundlag af artikel 340 TEUF
- Sagsøgeren gives medhold med den begrundelse, at de foranstaltninger, som de forskellige EU-institutioner har pålagt Republikken Cypern vedrørende udlæg i bankindeståender tilsidesætter de grundlæggende EU-retlige principper, som tillægger borgerne rettigheder, i tilstrækkelig kvalificeret grad, hvilket udgør en fejl efter artikel 340 TEUF.
- Det fastslås, at Den Europæiske Unions adfærd udgør en alvorlig forseelse, der har medført sagsøgeren et tab, som med forbehold vurderes til 3 299 855,45 EUR, med forbehold for nedsættelser eller forøgelser under sagen som følge bl.a. af renter og omkostninger som i givet fald skal betales.
- Den Europæiske Union tilpligtes at betale ovennævnte beløb.
- Den Europæiske Unionen tilpligtes i øvrigt til at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremført ét eneste anbringende vedrørende Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold og nærmere bestemt tilsidesættelse af ejendomsretten og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

De foranstaltninger, som Den Europæiske Union har pålagt Republikken Cypern har således ført til en blokering af sagsøgerens indestående i Laiki Bank, uden at han har fået en rimelig og forudgående erstatning herfor.

Den Europæiske Union har således åbenlyst og ugrundet tilsidesat sagsøgerens ejendomsret, og — for så vidt som alene depoter på mindre end 100 000,00 EUR ved Laiki Bank blev sikret gennem de europæiske foranstaltninger, der blev pålagt de cypriotiske myndigheder — ligeledes princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 17. juni 2014 — Pirelli & C. mod Kommissionen

(Sag T-455/14)

(2014/C 261/68)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Pirelli & C. SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne M. Siragusa, F. Moretti, G. Rizza og P. Ferrari)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

Principal

— Afgørelsen annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren, og nærmere bestemt afgørelsens artikel 1, stk. 5, litra d), artikel 2, litra g), og artikel 4, men kun i relation til optagelsen af sagsøgeren på listen over afgørelsens adressater.

Subsidiært

— Der træffes afgørelse om beneficium ordinis seu excussionis til fordel for sagsøgeren.

I tilfælde af en eventuel afgørelse til fordel for Prysmian i den særskilte sag, der er anlagt af dette selskab i form af et søgsmål om annullation af afgørelsen:

— Afgørelsen annulleres eller afgørelsens artikel 2, litra g), ændres derved, at den bøde, der solidarisk blev pålagt Prysmian og sagsøgeren, nedsættes.

Under alle omstændigheder

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Dette søgsmål er rettet mod afgørelsen truffet af Europa-Kommissionen den 2. april 2014 K(2014) 2139 endelig om en procedure i henhold til artikel 101 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og EØS-aftalens artikel 53 (sag AT.39610 — elektriske kabler).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat 6 anbringender.

1. Første anbringende vedrører tilsidesættelse af begrundelsespligten.

Med det første anbringende har Pirelli gjort gældende, at de udførlige grunde til at *Parental Liability Presumption* (»PLP«) ikke kan finde anvendelse på Pirelli-Prysmian-forholdet ikke blev diskuteret eller nævnt i afgørelsen. Afgørelsen er derfor behæftet med en fuldkommen begrundelsesmangel og skal annulleres.

2. Andet anbringende vedrører tilsidesættelse af generelle principper og grundlæggende rettigheder som følge af anvendelsen af formodningen om faktisk afgørende indflydelse.

Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen har tilsidesat sagsøgerens rettigheder i henhold til artikel 48 og 49 i chartret om grundlæggende rettigheder og EMRK's artikel 6, stk. 2, og artikel 7, stk. 1. Endvidere udgør pålæggelsen af ansvar i forhold til Pirelli en tilsidesættelse af ejendomsretten (artikel 1 i tillægsprotokollen til EMRK og denne konventions artikel 14 samt artikel 17 og 21 i chartret om grundlæggende rettigheder) og strider mod neutralitetsprincippet i henhold til artikel 345 TEUF. Endelig har Kommissionen foretaget en klar tilsidesættelse af Pirellis ret til forsvar, som er fastsat i EMRK's artikel 6 og artikel 48, stk. 2, i chartret om grundlæggende rettigheder, eftersom sagsøgeren ikke har kunnet forsvare sig i forhold til den fastslåede overtrædelse, idet denne ikke rådede over bevis, der kunne tilbagevise de mod Prysmian rettede påstande.

3. Tredje anbringende vedrører den manglende anvendelighed af PLP, eftersom betingelserne herfor ikke er opfyldt, samt tilsidesættelse af artikel 101 TEUF.

Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen fejlagtigt anvendte PLP i det foreliggende tilfælde i strid med artikel 101 TEUF, idet den ikke tog behørigt hensyn til de særlige karakteristika ved kontrolforholdet mellem Pirelli og Prysmian.

4. Fjerde anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at anvendelsen af PLP i det foreliggende tilfælde er i strid med proportionalitetsprincippet, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, TEU, eftersom det ikke er møntet på at gennemføre de formål, for hvilke Kommissionen anvender det. Der var derfor ingen grund til at udvide Prysmians ansvar til at gælde for Pirelli.

5. Femte anbringende vedrører tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet gennem en fejlagtig anvendelse af solidaritetsprincippet på Pirelli og Prysmian i forbindelse med pligten til at betale bøden over for Kommissionen og subsidiært ved ikke at foretage en passende tilpasning af dette princip.

Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at pålæggelsen af et solidarisk ansvar sammen med Prysmian ikke alene ikke gennemføres, men ligefrem er i strid med de formål, som Kommissionen søger at forfølge med hensyn til sanktioner. Subsidiært skulle Kommissionen med henblik på at tage hensyn til det særskilte ansvar, der blev tilregnet Prysmian og Pirelli, i det mindste have truffet afgørelse om en *beneficium ordinis seu excussionis* til fordel for Pirelli. Ved endelig at undlade at foretage en behørig vurdering af forskellen i sagsøgers og Prysmians standpunkter, har Kommissionen tilsidesat proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet. Afgørelsen skal således annulleres for så vidt angår bøden eller subsidiært ændres af Retten under udøvelsen af dens fulde prøvelsesret med fastsættelse af en *beneficium ordinis seu excussionis* til fordel for Pirelli.

6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at afgørelsen er ulovlig som følge af tilsidesættelse af artikel 101 TEUF og artikel 2 og 23 i forordning nr. 1/2003, for så vidt som den vedrører Prysmian.

Med det sjette anbringende har sagsøgeren argumenteret for sin egen ret til at drage fordel af en eventuel annullation (delvis eller fuldstændig) af afgørelsen eller en nedsættelse af bøden, som den, der blev opnået af Prysmian i forbindelse med dets søgsmål til prøvelse af afgørelsen, og denne sidstnævnte sags argumenter er også blevet gjort gældende i nærværende sag med undtagelse af de argumenter, der er ugunstige for sagsøgeren.

Sag anlagt den 16. juni 2014 — TAO/AFI og SFIE mod Rådet

(Sag T-456/14)

(2014/C 261/69)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Association of Independent Officials for the Defence of the European Civil Service (TAO/AFI) (Bruxelles, Belgien) og Union of International and European Civil Servants (SFIE) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at dette annulationssøgsmål kan antages til realitetsbehandling ved Retten.
- De anfægtede forordninger annulleres med alle de heraf følgende retlige konsekvenser.
- Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har til støtte for søgsmålet fremsat ét anbringende om tilsidesættelse af de beføjelser, de har som faglige organisationer, dvs. retten til høring og retten til forhandling.

Sagsøgeren er nemlig ikke blevet hørt hverken under fasen med forberedelse af forslagene eller under fasen med forhandling af de anfægtede forordninger.

Appel iværksat den 18. juni 2014 af Thierry Rouffaud til prøvelse af Personalerettens dom af 9. april 2014 i sag F-59/13, Rouffaud mod EEAS

(Sag T-457/14 P)

(2014/C 261/70)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Thierry Rouffaud (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas og J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Tjenesten for EU's optræden udadtil (EEAS)

Appellantens påstande

- Dom afsagt af Retten for EU-personalesager (Tredje Afdeling) den 9. april 2014 i sag F-59/13, Rouffaud mod Tjenesten for EU's optræden udadtil, ophæves.
- EEAS tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender.

1. Første anbringende vedrørende en tilsidesættelse af retten til forsvar, idet Personaleretten først gjorde parterne opmærksom på spørgsmålet om søgsmålets antagelighed lige før sidste afsnit i en lang procedure, og derved ikke gav appellanten muligheden for at forberede en hensigtsmæssig argumentation.
2. Andet anbringende vedrørende en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen reglen om overensstemmelse, idet sagsgenstanden og søgsmålsgrundlaget er fuldstændigt identiske i klagen og i annulationssøgsmålet.

3. Tredje anbringende vedrørende en urigtig gengivelse af bevisemønstre og faktiske omstændigheder, idet Personaleretten i sin dom kun medtog en begrænset del af indholdet af appellansens skrivelser, som ikke afspejler den reelle situation ved afslutningen af den skriftlige forhandling.

Appel iværksat den 20. juni 2014 af Risto Nieminen til prøvelse af Personalerettens dom af 10. april 2014 i sag F-81/12, Nieminen mod Rådet

(Sag T-464/14 P)

(2014/C 261/71)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Risto Nieminen (Kraainem, Belgien) (ved advokaterne M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas og J.-N. Louis)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellansens påstande

- Dom afsagt af EU-Personaleretten (Anden Afdeling) den 10. april 2014 i sag F-81/12 (Risto Nieminen mod Rådet), ophæves.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale omkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af retten til forsvar, idet Personaleretten foreholdt appellanten, at denne ikke havde fremlagt tilstrækkelige bevismidler for at godtgøre en åbenbar vurderingsfejl, selv om Personaleretten var klar over, at appellanten ikke havde reel mulighed for at godtgøre dette, og afslog, at Rådet skulle fremlægge alle de relevante dokumenter med henblik på bedømmelsen af, om dette anbringende var begrundet.
2. Andet anbringende om en forkert gengivelse af bevismidler og faktiske omstændigheder.

Sag anlagt den 24. juni 2014 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-466/14)

(2014/C 261/72)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved Abogado del Estado A. Rubio González)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Delvis annullation af Kommissionens afgørelse af 14. april 2014 hvorved det blev fastslået, at det er berettiget at give fritagelse for importafgifter i henhold til artikel 236 sammenholdt med artikel 220, stk. 2, litra b), i EF-toldeks [forordning (EØF) nr. 2913/92], og at det ikke er berettiget at give fritagelse for importafgifter for et andet beløb i et særligt tilfælde (REM 02/2013), for så vidt som Kommissionen har afvist at give fritagelse for visse importafgifter, som den med urette har betragtet som uberettigede
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik i forbindelse med artikel 872a i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 253, s. 1).
 - Sagsøgeren har i denne forbindelse anført, at inden for rammerne af en procedure såsom fritagelse for importafgifter, hvorunder Kommissionen kan fremsætte enhver anmodning om yderligere oplysninger, som den måtte finde passende, og hvor den skal oplyse om de grunde, der har ført til vedtagelsen af en negativ afgørelse, er en afgørelse om afslag på grundlag af begrundelser, som ikke er blevet meddelt på forhånd, i strid med artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder.
2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 220, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF- toldkodeks (EFT L 302, s. 1).
 - Ifølge sagsøgeren er de betingelser, der følger af fast retspraksis, og som ligger til grund for en række tidligere positive beslutninger om fritagelse i tunsektoren fra Kommissionen, opfyldt. Nærmere bestemt er betingelserne om lovgivningens kompleksitet, den omstændighed, at eksportøren ikke har gengivet de faktiske omstændigheder fejlagtigt, en anderledes fortolkning af lovgivningen på grundlag af korrekte oplysninger, Kommissionens delvise ansvar og den omstændighed, at de kompetente myndigheder uophørligt har begået den samme fejl uden nogensinde at anvende lovgivningen korrekt, opfyldt.

Sag anlagt den 25. juni 2014 — Ibercaja Banco m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-471/14)

(2014/C 261/73)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Ibercaja Banco, SA (Zaragoza, Spanien); Banco Grupo Cajatres SA (Zaragoza) og Naviera Bósforo, AIE (Las Palmas, Gran Canaria, Spanien) (ved advokaterne J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, i det omfang den kvalificerer samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 25. juni 2014 — Joyería Tous mod Kommissionen

(Sag T-472/14)

(2014/C 261/74)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Joyería Tous, SA (Lleida, Spanien) (ved advokaterne J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 25. juni 2014 — Corporación Alimentaria Guissona y Naviera Muriola mod Kommissionen

(Sag T-473/14)

(2014/C 261/75)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Corporación Alimentaria Guissona, SA (Lleida, Spanien) og Naviera Muriola, AIE (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 25. juni 2014 — Cesáreo Martín Sanz m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-474/14)

(2014/C 261/76)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Cesáreo Martín-Sanz, SA Transportes (Madrid, Spanien); Transportes y Servicios de Minería, SA (Transportes y Servicios de Minería, Spanien); Inauto, Industrias del Automóvil, SA (Madrid); Premium Quality Investments, SL (Madrid) og Naviera Ispaster, AIE (Madrid) (ved advokaterne J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. juni 2014 — Poal Investments XXI m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-476/14)

(2014/C 261/77)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Poal Investments XXI, SL (Madrid, Spanien), Poal Investments XXII, SL (Madrid), Naviera Cabo Vilaboa C-1658, AIE (Madrid) og Naviera Cabo Domaio C 1659, AIE (Madrid) (ved advokaterne J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. juni 2014 — Caamaño Sistemas Metálicos m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-477/14)**

(2014/C 261/78)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Caamaño Sistemas Metálicos, SL (Coruña, Spanien), Blumaq, SA (Castellón, Spanien), Grupo Ibérica de Congelados, SA (Vigo, Spanien) og Inversiones Rentaragon, SA (Zaragoza, Spanien) (ved advokaterne J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. juni 2014 — Industrias Espadafor m.fl. mod Kommissionen**(Sag T-478/14)**

(2014/C 261/79)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Industrias Espadafor, SA (Granada, Spanien); Tutichip, SAU (Barcelona, Spanien); Locales, Actividades y Exclusivas Comerciales, SA (Vigo, Spanien); RNB, SL (La Pobla de Vallbona, Spanien) og Inversiones Antaviana, SA (Valencia, Spanien) (ved advokaterne J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, annulleres.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. juni 2014 — Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria mod Kommissionen

(Sag T-482/14)

(2014/C 261/80)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero og A. Lamadrid de Pablo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den kvalificerer samtlige de foranstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing, som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. juni 2014 — Banco de Albacete mod Kommissionen**(Sag T-483/14)**

(2014/C 261/81)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Banco de Albacete, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo og A. Biondi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres, i det omfang den kvalificerer samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Den anfægtede afgørelses artikel 4 annulleres, for så vidt som den tager stilling til lovligheden af private kontrakter mellem investorer og andre enheder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Sag anlagt den 26. juni 2014 — Monthisa Residencial mod Kommissionen**(Sag T-484/14)**

(2014/C 261/82)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Monthisa Residencial, SA (Madrid, Spanien) (ved advokaterne F. de Artñano Rodríguez de Torres og J. Martínez Muro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse, hvorved samtlige de afgiftsforanstaltninger, der udgør det spanske system for finansiel leasing (SEAF), kvalificeres som ny statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked, annulleres.
- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1 og 4, der identificerer investorerne i de økonomiske interessegrupper som modtagere af den angivelige støtte og eneste ansvarlige for tilbagebetalingen.

- Subsidiært annulleres den anfægtede afgørelses artikel 4, for så vidt som den anordner tilbagesøgning af den angivelige støtte i strid med generelle EU-retlige principper.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der påberåbes lignende søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter som dem, der er gjort gældende i sag T-700/13, Bankia mod Kommissionen.

Det gøres navnlig gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og af det generelle EU-retlige princip om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 26. juni 2014 — Bon Net mod KHIM — Aldi (Bon Appétit!)

(Sag T-485/14)

(2014/C 261/83)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Bon Net OOD (Sofia, Bulgarien) (ved advokat A. Ivanova)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim/Ruhr, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 14. april 2014 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1199/2013-2 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Aldi GmbH & Co. KG

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke i farverne rød, hvid og blå indeholdende ordbestanddelene »Bon Appétit!« for varer i klasse 29 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 693 764

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Bon Net OOD

De i indsigelsessagen påberåbte varemærker eller tegn: Nationale varemærkeregistreringer

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i EF-varemærkeforordningen.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA